

Berømte tævelinier

af Ole Geert Dam

Som opfølgning på artiklen i sidste nr. af F.T. Spaniel & Jæger "Avlens mysterier" vil vi i de kommende numre af bladet prøve at fokusere på berømte tævelinier i Spanielavlen både for Springere og Cockere.

Vi lægger ud med den mest berømte og indflydelsesrige tævelinie overhovedet, nemlig Badgercourt Springer linien.

Uanset om man taler om avlen af Springere eller Cockere, så er udgangspunktet det samme - starten på vore dages tophunde kan føres tilbage til Keith Erlandson og hans Gwibernant kennel, som, inden Keith død i 2004, var beliggende i Wales.

Vi skal tilbage til 1970'erne, hvor Keith Erlandson i 2 omgange gentog samme parring, nemlig parringen mellem F.T.Ch. Robbson of Gwibernant og F.T.Ch. Crowhill Spinner.

Tæven Crowhill Spinner købte Keith, da hun var 3 år gammel. Han havde ved flere lejligheder set hende på markprøver, hvor hendes daværende ejer ikke kunne styre hende. Da Keith købte hende kom hun i eksperthænder, men det viste sig hurtigt, at Spinner aldrig blev den hund som Keith havde drømt om, ja for at sige det direkte, så brød Keith sig faktisk ikke om hende.

Keith beskriver hende selv i sin bog "Gundog Training". Spinner var en stærk og kraftig bygget tæve med et rigtig godt hoved. Hun var smart og ekstremt hårdtgående, hvilket han selv beskriver med, at hun ville arbejde på fuld speed i de hårdeste brombær om der så ikke havde været vildt i dem de sidste 5 år. Han betegner hende samtidig som en dårlig markør, men fremragende til at blive handlet (dirigeret). Hun havde dog en fejl, som Keith anså som den alvorligste, hun havde nemlig ingen stamina (udholdenhed). Som Keith selv skriver, var Spinner en tæve han kunne snyde alle med, for indenfor de første 15 minutter var hun imponerende, og det passede jo perfekt til markprøver, hvor hun også hurtigt blev F.T.Ch. Men Keith kunne simpelthen ikke forene sig med, at hun ikke også samtidig var en fremragende jagthund, for hvad skal man bruge en jagthund til der kun kan arbejde i 15 minutter?

Keith solgte derfor Spinner, så snart hun var blevet champion, og som han selv fortæller, var hun den billigste F.T.Ch. han nogensinde havde solgt.

Inden Spinner blev solgt nåede Keith at lave 2 kuld hvalpe på hende, og havde han haft en anelse om, hvad hun gav videre i avlen, havde han nok aldrig solgt hende.

Hanhunden F.T.Ch. Robbson of Gwibernant

var, modsat Spinner, en fremragende jagthund, som på sine gode dage også kunne gøre sig gældende på markprøver. Det er dog bemærkelsesværdigt, at Robbson først blev F.T.Ch. da han var 6 år gammel.

Keith beskriver selv Robbson, som en middelstor hanhund med meget stor power selv i de hårdeste terræner. Han var samtidig en fremragende markør og apportør, og han var rimelig nem at træne på stort set alle områder. Robbson var også en super vildtfinder og havde, modsat Spinner, en stor udholdenhed. Keith fortæller selv, at Robbson var en noget reserveret hanhund, som allerede mens han var hvalp, havde en helt specielt udstråling, der på en måde gjorde ham unik. Han havde også et temperament der gjorde, at man, rent træningsmæssigt, skulle tackle ham noget anderledes end andre hunde.

Man skulle umiddelbart tro, at Robbson var den perfekte hanhund, men som omtalt i min tidligere artikel, er den perfekte hund endnu ikke født, og bliver det heller aldrig, og Robbson havde også en fejl, som Keith aldrig fik løst, selv om han prøvede på et utal af forskellige måder. Når Robbson blev sendt på en blind apportering (dirigering), var han nem at sende i en bestemt retning, men han var umuligt at få til at stoppe på fløjten under dirigering. Det var som om, når han blev sendt, at han gik ind i sin egen verden, og man kunne ikke få kontakt med ham, før han havde fundet det vildt han var blevet sendt på. Dette var selvfølgelig et problem, især på markprøver, men Keith gjorde simpelthen det, at når han fik en blind apportering på en markprøve, så sendte han blot Robbson i ret-

F.T.Ch. Badgercourt Sudan (F.T.Ch. Robbson of Gwibernant - F.T.Ch. Crowhill Spinner) - stammor til den mest berømte avlslinie nogensinde.

ningen, og lod ham herefter arbejde, indtil han fandt apporteringen. Robssons adfærd var ikke kun en ulempe, fordi mange af de hunde, som måske er nemme at stoppe og dirigere, tit kan have problemer med at søge grundigt nok, og måske bringe en løber som blind apportering, og Keith nævner da også, at Robbson, på flere markprøver, havde spektakulære eyewipes på netop anskudte fugle.

I forbindelse med Robbson fortæller Keith om en meget særpræget hændelse han havde på en markprøve. På daværende tidspunkt, var Robbson netop blevet 1. vinder på en novice (åben kl. markprøve), og denne prøve var en af hans første i vinderklassen. Keith og Robbson gik ude på sidelinien, da prøven var igang, og efter et stykke tid henvendte en af de andre hundeførere sig til ham, for at få ham til at hjælpe sig med, at sætte nummerskiltet fast på armen. Keith gjorde selvfølgelig hvad han blev bedt om, og slap derfor hundesnoren til Robbson, mens hans hjælp den anden mand. Det hele tog kun nogle få sekunder, men da Keith vendte sig om for at tage fat i Robssons snor igen, opdagede han, at Robbson var ved at parre

2 af F.T.Ch. Badgercourt Susan's børn som har haft kolosal indflydelse på vore dages Spaniels. Siddende hanhunden F.T.Ch. Badgercourt Druid og liggende tæven F.T.Ch. Badgercourt Dusty.

mandens tæve, og i løbet af "nul komma fem", hang de 2 hunde sammen. Det skal bemærkes, at tæven på daværende tidspunkt, var F.T.Ch. og en af toptæverne i England, så føreren burde vide bedre, og ikke stille med en højløbsk tæve. Der var jo intet at gøre, og mens flokken af deltagere blot gik videre, måtte Keith og tæveejeren blive stående tilbage, indtil parringsakten var overstået. Keith fik mange hånlige bemærkninger omkring hændelsen, og de fleste mente, at han skulle føle sig heldig, at hans unge hanhund, som "kun" var 1. vinder i åben klasse, fik lov til at parre en toptæve. Keith var dog noget fortørnet over hændelsen, og det ødelagde selvfølgelig Robssons chancer den dag.

Det viste sig senere, at det måske var tæveejeren, som skulle føle sig heldig, fordi Robsson, blev en fremragende avlshan, hvor han blev far til 4 F.T.Ch. her i blandt Engelsk Championshipvinder 1979, F.T.Ch. Maccicar Mint.

I øvrigt et det værd at fortælle, at Robsson selv var ud af en anden berømt avlskombination nemlig F.T.Ch. Gwibernant Ashley Robb (en anden af Keith Erlandsson tophanner) og Maccicar Auchtertyre Donna. En kombination der gav ialt 5 F.T.Ch., og Robsson er således helbror den berømte F.T.Ch. Ashley Buster, som foruden at vinde Det Engelske Championship i 1976, også var en fremragende avlshan, hvor 6 af hans afkom blev F.T.Ch.

Tilbage til parringen mellem Robsson og Spinner. Som allerede nævnt, parrede Keith Spinner med Robsson kort tid efter han

købte hende, og han gentog parringen i 1976. Parringen var i øvrigt ren lineavl på superavlshannen over dem alle, Hales Smut (også opdrættet af Keith), som var farfar til begge hunde.

Fra kullet i 1976 kom, hvad der senere skulle vise sig, at være 2 af de mest dominerende avlslinier Spanielverdenen, måske nogensinde har set.

På daværende tidspunkt kunne man omdøbe en hvalp man havde købt hos en opdrætter, sådan den kom til at hedde noget helt andet, altså uden det kennelnavn foran, hvor man havde købt den. Det skete med begge disse tæver, idet de blev stambogsført under navnene Badgercourt Susan og Windmillwood Super Skeet, men de var altså begge opdrættet på Keith Erlandsson's kennel Gwibernant.

Jeg vil senere vende tilbage til Super Skeet, men Badgercourt Susan blev som hvalp købt af en, på daværende tidspunkt, helt ny spanielmand, som ingen havde hørt om. Hans navn var Peter Combes.

Kombinationen Badgercourt Susan og hendes ejer/træner Peter Combes blev starten på en avlslinie hvis lige aldrig før og heller ikke siden er set. Badgercourt hundene blev så berømte og dominerende rent avlsmæssigt, at der næsten kan gives præmie til den person, som i dag kan fremvise en stamtavle med F.T.Ch. uden der ligger Badgercourt blod i, og det hele startede altså med super-tæven F.T.Ch. Badgercourt Susan.

Selv om Peter Combes var fuldstændig nybegynder ud i Spaniels og altså også hundetræning, så viste Susan sig, at være noget helt ekstraordinært, og allerede i 1978 blev hun F.T.Ch., kun 2 år gammel.

Jeg ved ikke hvad der skete med Peter Combes, men i 1979 gik der en eller anden "klap ned", for han valgte at sælge Susan til en ganske almindelig jæger - en beslutning som Peter mange gange siden har fortrudt. Heldigvis for Spanielavlen, havde Peter, inden sit salg af Susan, lavet 2 kuld hvalpe på hende, i henholdsvis 1978 og 1979.

Den måske mest betydningsfulde avlshan nogensinde: F.T.Ch. Badgercourt Druid.

Kuldet fra 1978 indeholdt kun 3 hvalpe og året efter havde Susan et kuld med ialt 8 hvalpe. Det er fuldstændig vanvittigt at tænke på, at en af verdens måske bedste avlstæver, altså kun fik ialt 11 hvalpe, men det fortæller også, hvor fantastisk en avlstæve hun var, når hun kunne få den indflydelse hun fik. Det viste sig nemlig, at uanset om man avlede gennem Susans tæve- eller hanbørn, ja så producerede de afkom af absolut topklasse. Susans børn var ikke kun selv tophunde, men de var også fremragende avlshunde som kunne præge deres afkom ikke kun i en generation, men i flere generationer frem over.

Fra kuldet i 1978 som var med hanhunden F.T.Ch. Rytex Rex, kom altså kun 3 hvalpe, hvor 2 af dem blev F.T.Ch. Det var hanhunden Badgercourt Muffin, med ejer/fører E.P. Taaffe, og tæven Badgercourt Dusty,

som Peter Combes selv beholdte. Den 3. hvalp fra kuldet, en tæve (Badgercourt Storm) blev solgt til en almindelig jæger, og fik aldrig hvalpe.

Susans andet kuld i 1979 var med superhunden F.T.Ch. Don of Bronton som far, og fra dette kuld beholdte Peter Combes selv en hanhund, som hed Badgercourt Druid. Som hos mange andre tophunde, knytter sig også en særlig historie til Badgercourt Druid. Da han var 7 måneder gammel, blev han løbet ned af en voksen hund under leg, og dette betød, at Druid fik skulderen smadret og først efter en stor operation, blev det muligt at bruge ham som jagt- og prøvehund. Druid var dog altid belastet, at sin tidlige skade, og det betød, at han kun blev ført i meget begrænset omfang på markprøver. Han blev faktisk kun ført i 2 sæsoner, og kun på meget få prøver, men alligevel opnåede han at blive F.T.Ch.

Superavlstæven Badgercourt Colleen som er mor til de 2 berømte hanhunde F.T.Ch. Badgercourt Moss og F.T.Ch. Badgercourt Warlord.

Det var dog ikke som prøvehund, at Druid blev en legende, men som avlshund, for her blev han i en klasse helt for sig selv.

Druid havde i sin avlskarriere ialt 122 tæver til parring (hvilket ikke er mange for en tophan i England) og han nåede at blive far til 13 engelske F.T.Ch., 8 irske og 4 amerikanske. Her ud over var han far til 2 vindere af det engelske spaniel championship samt 1 vinder af det irske ditto.

Det mest bemærkelsesværdige ved Druid var hans kolosale gennemslagskraft i avlen, idet hans egenskaber slog igennem i flere generationer. Som eksempel kan nævntes 2 af hans sønner, F.T.Ch. Cortman Lane (far til 9 engelske F.T.Ch.) og F.T.Ch. Badgercourt Moss (far til 10 engelske F.T.Ch.).

Netop gennemslagskraften i avlen er vel det som udemærker Badgercourt hundene mest, og det var ikke kun Druid som udviste disse egenskaber.

Den før omtalte tæve F.T.Ch. Badgercourt Dusty (fra Susan's første kuld) fik også kolosal indflydelse på avlen af Spaniels.

Dusty blev parret med F.T.Ch. Brickclose Masterpiece, og dette kuld

F.T.Ch. Badgercourt Moss

F.T.Ch. Black Ben of Badgercourt

F.T.Ch. Badgercourt Warlord

skulle senere vise sig at få helt afgørende betydning for den fremtidige avl af Spaniels.

Kuldet indeholdt en hanhund som blev F.T.Ch., nemlig Badgercourt Flint of Seal-spin. Flint blev igen far til 2 F.T.Ch., nemlig F.T.Ch. Wenmouth Breac og Irsk Championshipvinder F.T.Ch. Cresset Claret of Birdrowe.

Sidstnævnte Claret blev samtidig stammomoder til den senere meget kendte kennel Birdrowe (Tim Crothers). Her kan nævnes F.T.Ch. Birdrowe Miss O' Lene, som igen er mor til den, her i Danmark, mest vindende hund DK.F.T.Ch. Birdrowe Shauna af Brookmoor.

Dusty's kuld med Brickclose Masterpiece indholdt yderligere 3 meget markante avls-hunde.

Badgercourt Firecracker, som senere blev mor til 2 F.T.Ch.

Badgercourt Gryphon blev far til 5 F.T.Ch., hvoraf de mest kendte er engelsk championshipvinder F.T.Ch. Kenine Tina of Rytex og hendes helbror F.T.Ch. Kenine Robb of Rytex, som senere er blevet far til ikke mindre end 32 F.T.Ch. og som samtidig er baggrunden for næsten hele Ian Openshaws fantastiske succes.

Badgercourt Colleen var også fra kuldet med Dusty og Masterpiece. Colleen var en tæve som Peter Combes beholdte til sig selv. Skønt Peter gjorde sit bedste, så var Colleen så "varm", at hun aldrig blev F.T.Ch., men "kun" F.T. vinder. Det viste sig dog, at Colleen blev en fantastisk avlstæve. Colleen havde et kuld hvalpe med Peters egen superhan Badgercourt Druid, og fra dette kuld kom den verdensberømte F.T.Ch. Badgercourt Moss, som igen blev far til 10 F.T.Ch.

Colleen's andet kuld var med en anden af Peters hanhunde, nemlig F.T.Ch. Black Ben of Badgercourt, og fra dette kuld kom F.T.Ch. Badgercourt Warlord. Warlord har været en fremragende avlshan, især i Irland, og han er bl.a. far til supertæven og engelske championshipvinder 1998, Int.F.T.Ch. Philips Girl. En af vore dages absolutte tophanner, Int.F.T.Ch. Hattonwood Broc (Irsk Championshipvinder 2006) er faktisk avlet som ren linieavl på Warlord ligesom den kendte danskejede hanhund DK.F.T.Ch. Toonarmy Tattoo af Chaser (far til 2 DK.F.T.Ch.) har Warlord som far.

I det hele taget viste det sig, at parrede man børn efter Badgercourt Dusty med Badgercourt Druid (linieavl på Badgercourt Susan) gav dette fremragende avlsresultater, og foruden de allerede nævnte parrede Druid også en anden af Dusty's børn, nemlig Badgercourt Ghost Fox.

Ud af denne parring kom Barmag Bess, som er mormor til de 2 meget anerkendte avlshanner og kuldbrodre F.T.Ch. Laganmill Malvern og Int.F.T.Ch. Laganmill Maestro.

Ligeledes ligger nøjagtig samme moderlinie bag den, i Danmark, mest succesrige avlshan nogensinde, DK.F.T.Ch. Drumagrove Bruce af Twinoaks (far til 6 DK.F.T.Ch.)

Som tidligere nævnt er F.T.Ch. Badgercourt Susan, i dag anset, som en af de mest indflydelsesrige avlstæver nogensinde, men man må absolut heller ikke undervurdere hendes kuldsøster Windmillwood Super Skeet.

Umiddelbart har Super Skeet slet ikke haft samme indflydelse på avlen som Susan, men det er absolut værd at bemærke, at Super Skeet i 1981, havde et kuld hvalpe med F.T.Ch. Hamers Hale (halvbror til Badgercourt Druid). Fra dette kuld kom F.T.Ch. Windmillwood Shot. Windmillwood Shot er måske en af de mest undervurderede avlshanner i dag, men hvis man kigger lidt på hans avlsresultater, har han gjort det endog helt fantastisk.

Shot var fra en tid, hvor Badgercourt Druid, og hans søn F.T.Ch. Cortman Lane, dominerede avlen (1980'erne), og Shot havde derfor slet ikke det antal parringer, som disse 2 hanner havde, men Shot er faktisk far til 4 meget anerkendte F.T.Ch. ligesom flere andre af hans børn har gjort det fremragende i avlen. Shot's afkom er først og fremmest kendt for, at være ekstremt hårdtgående, en egenskab mange af dem igen giver videre i avlen.

De 4 børn efter Shot som er blevet F.T.Ch. er:
Int.F.T.Ch. Trawsgoed Lad of Caldview
F.T.Ch. Sunnybrae Siskin
F.T.Ch. Fergie Finch
F.T.Ch. Cresset Melody of Birdrowe

Som sin far er Trawsgoed Lad noget undervurderet i avlen, men han er faktisk far til ikke mindre end 10 F.T.Ch. hvoraf den ene S.F.T.Ch. DK.F.T.Ch. Flowbog Yank af Brackendale vandt det danske markprøvemesterskab i 2002. Lad er også far til en af vore dages anerkendte avlshanner i England, nemlig F.T.Ch. Knockmany Jumbo (far til 4 F.T.Ch.). Ligeledes er David Lisetts kendte tæve F.T.Ch. Toonarmy Top Tip (2. vinder engelsk championship 2004) efter Lad. Lad er endvidere også morfar til en meget kendt dansk tæve, nemlig S.F.T.Ch. DK.F.T.Ch. Ryefield Alma, som både vandt dansk og svensk mesterskab i 2005. Hun er faktisk produktet af ren linieavl på F.T.Ch. Windmillwood Shot.

F.T.Ch. Sunnybrae Siskin behøver næsten ikke nærmere præsentation, idet hun vandt

Søn efter Windmillwood Super Skeet, og måske en af de mest undervurderede avlshanner F.T.Ch. Windmillwood Shot. Her til venstre på billedet sammen med sin far F.T.Ch. Hamers Hale.

det engelske Spaniel Championship i 1995, og er endvidere kendt for at være mor til 5 F.T.Ch. Her i blandt den mest anerkendte avlshan i dag F.T.Ch. Clarburgh Art. Hvis man ser på Art's stamtavle er han faktisk ud af rent Badgercourt blod på faderlinien, og Shot på moderlinien. Begge linierne går altså tilbage til de 2 kuldsøstre Badgercourt Susan og Windmillwood Super Skeet.

F.T.Ch. Fergie Finch er ikke kendt af mange, men hun har vist sig at være en super avlstæve, hvor hun bl.a. er blevet mor til 3 F.T.Ch. fra den kendte Sunnybrae Kennel.

F.T.Ch. Cresset Melody af Birdrowe regnes af Tim Crothers (kennel Birdrowe) som den bedste hund han har ejet, og hun vandt da også Irsk Spaniel championship og blev nr. 2 på det engelske ditto.

Af andre Shot børn som har gjort det fremragende i avlen, kan nævnes F.T.W. Helots Predator, som bl.a. også er far til DK.F.T.Ch. Drumagrove Bruce, altså igen et resultat af parring mellem Susan og Super Skeet linierne.

Tæven F.T.W. Maesydderwen Magic er også en kendt tæve med Shot som far. Hun er således mor til de 2 kendte avlshanner og kuldbrodre F.T.Ch. Kettlestang Comet og F.T.Ch. Kettlestand Clipper, hvor især Comet har gjort det fremragende, som avlshan, hvor han er far til min. 16 F.T.Ch.

Det kan sikkert for mange virke forvirrende med alle de navne og afstaminger, men hvis man vil forbedre avlen, er der kun en vej, og det er at prøve at sætte sig ind i, hvilke linier som avler bedst. Som jeg skrev i min sidste artikel, behøver man ikke opfinde den dybe tallerken igen, man kan lære utrolig meget af, at se på hvilke avlskombinationer som har givet succes gennem tiderne, og vi i Danmark, har rigtig mange hunde, som bærer disse kendte linier, så det gælder bare om at få dem brugt rigtigt for at undgå at lave for mange "blindskud" og tilfældigheder.

Held og lykke med det næste kuld hvalpe.